

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXIII.

Vydána dne 6. března 1919.

Obsah: (Čís. 111.—114.) 111. Zákon, jímž se doplňuje § 303 tr. z. — 112. Nařízení o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků, kterým se ruší nařízení její ze dne 7. ledna 1919, čís. 21 Sb. z. a n. — 113. Nařízení o obmezení výplat a zákazu vývozu. — 114. Nařízení, jímž se mění ustanovení o obmezení výplaty vkladů u peněžních ústavů.

Čís. 111.

Zákon ze dne 20 února 1919, jímž se doplňuje § 303 tr. z.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Článek I.

§ 303 zákona trestního ze dne 27. května 1852, z. ř. č. 117, zní:

Kdo veřejně nebo před několika lidmi, nebo v dílech tiskových, rozšiřovaných vyobrazeních nebo spisech posmívá se učení, obyčejům nebo zřízením církve nějaké nebo společnosti náboženské, státem zákonně uznané, nebo je zlehčiti hledí, anebo kdo nějakého jejich služebníka náboženského při výkonu obřadů bohoslužebných urazí nebo se v čas veřejného provozování náboženství tou měrou neslušně chová, že z toho jiným vzejítí může pohoršení, dopouští se přečinu, ač není-li čin ten zločinem rušení náboženství (§ 122), a potrestán býti má tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců.

Stejně buď pro přečin, pokud tu není těžšího trestního činu, potrestán duchovní kteréhokoliv vyznání nebo jiná osoba v podobné funkci činná, která při úkonu náboženském, zejména při vykonávání úřadu kazatelského, při náboženském vyučování nebo cvičení, při procesí, pouťi nebo podobných shromážděních, promlouvá o věcech státního nebo politického života, kritizuje platné nebo navrhované zákony nebo nařízení vládní, doporučuje určité politické organizace nebo strany, proti určitým politickým organizacím nebo stranám brojí, tisk určitěho politického směru doporučuje nebo odmítá, do volebního zápasu at ve prospěch at ke škodě některých kandidátů nebo stran zasahuje.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctým dnem po vyhlášení.

Článek III.

Provedením tohoto zákona se pověřují ministři spravedlnosti, vnitra a školství.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r. v zastoupení min. předsedy
a jako ministr vnitra.

Dr. Soukup v. r.

Habrman v. r.

Čís. 112.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. března 1919

o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků, kterým se ruší nařízení její ze dne 7. ledna 1919, čís. 21 Sb. z. a n.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, se nařizuje toto:

Článek I.

§ 1.

Spotřební dávka pro samozásobitele.

Pro podnikatele zemědělských podniků k vlastní jich výživě, dále k výživě ve společné domácnosti s nimi bydlících rodinných příslušníků, jakož i k výživě příslušníků jich domácností (hospodářství), pokud tyto osoby jsou činny při zpracování půdy, jako zemědělstí dělníci nebo stálí dozorčí orgánové, počítaje v to i dělníky a osoby k výměnku oprávněné, i zřízence, jimž za výměnek nebo mzdu přísluší volná strava, mlýnské výrobky neb obilí na chléb, stanoví se bez rozdílu spotřební dávka 12 kg obilí měsíčně.

§ 2.

Spotřební dávka pro nesamozásobitele.

Pro ostatní obyvatele (nesamozásobitele) stanoví se vzhledem k změněným předpisům vymlácím přípustná spotřební dávka počínajíc dnem 9. březnem 1919 pro osobu takto:

- a) všeobecně 1400 g mouky týdně, z toho 900 g mouky na chléb a 500 g mlýnských výrobků;
 b) pro těžce pracující 2100 g mouky týdně, z toho 1575 g mouky na chléb a 525 g mlýnských výrobků.

Odeběre-li se chléb, počítá se za 5 g mouky 7 g chleba. Jak při všeobecné dávce (sub a) tak při dávce těžce pracujících (sub b) budiž dle možnosti na dávku moučných výrobků vydáváno po 250 g na osobu v mouce vařivé (pšeničné, ječné) zbytek (250 g resp. pro těžce pracující 275 g) v jiných mlýnských výrobcích jako v kroupách, krupici, ovesné rýži, pravé rýži, ovesných vločkách.

Dávka těžce pracujících přiznává se těhotným ženám od třetího měsíce těhotenství.

Pro děti až do dovršení třetího roku věku lze k žádosti přednosty domácnosti, matky neb osoby, již náleží o děti pečovat, odebrati příslušné množství zcela nebo z části v krupici, ovesných vločkách neb ovesné krupici.

§ 3.

Zemské politické správy určí modalitu, za jakých možno přiznati v předchozím paragrafu uvedené výhody těhotným a dětem do dovršeného třetího roku, dále pak modalitu a předpoklady, za jakých lze poskytnouti těžce nemocným výhod při odběru mlýnských výrobků.

Zemské politické správy vydají dále bližší předpisy o výrobě, prodeji a ceně chleba, při čemž budiž vzata za základ normální, jednotná váha bochníku chleba vyrobeného z 900 g chlebové mouky, t. j. 1260 g chleba, jehož cena nesmí při ceně chlebové mouky 80 hal. za 1 kg převyšovati K 1.18 (1 kg chleba 92 h) resp. v místech s potravní daní K 1.22 (1 kg chleba 94 hal.), jakož i předpisy o úpravě a používání úředních výkazních lístků o spotřebě chleba a mouky.

§ 7 nařízení ministerstva obchodu v dohodě s ministerstvy vnitra, orby a financí ze dne 20. prosince 1915, z. ř. č. 379, o povinnosti prodavačů chleba prodávati skrojky, dále § 3 nařízení ministerstva vnitra ze dne 15. ledna 1916, z. ř. č. 15, o zvláštních výkazech pro osoby, které se stravují v hostinských podnicích, lidových kuchyních a pod., se zrušuje.

Článek II.

Politické zemské správy se zmocňují povolití výdej mléčných výkazů v případech zvláštního zřetele hodných osobám, nabyvším obilí i po 31. prosinci 1918, vzdají-li se moučenek případně chlebenek na dobu, po kterou mají vystačiti s množstvím získaných mlýnských výrobků dle přípustné spotřební dávky, stanovené v § 2 tohoto nařízení.

Ostatní předpisy čl. II. nařízení ze dne 22. listopadu 1918, č. 42 Sb. z. a n., zůstávají v platnosti.

Článek III.

Toto nařízení nastupuje na místo nařízení ministerstva pro zásobování lidu ze dne 7. ledna 1919, č. 21 Sb. z. a n., a nabývá ihned účinnosti.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Soukup v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Staněk v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Prášek v. r.
	Dr. Hruban v. r.

Cis. 113.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. března 1919

o obmezení výplat a zakazu vývozu.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek 1.

Výplaty a převody kuponů a úroků z cenných papírů, které se nalézají na území Československé republiky, anebo papírů tuzemských, které se nalézají v cizině, ale jsou majetkem občanů, kteří se v Československé republice déle než jeden rok zdržují, až na další se zakazují.

Ústavy a společnosti, které vydaly cenné papíry, jsou povinny zadržeti celý obnos na kupony a úroky připadající až do doby, kdy výplata bude upravena a povolena

Článek 2.

Cenné papíry, valuty, zlato a stříbro nesmějí býti z území Československé republiky beze svolení ministerstva financí vyváženy. Osoby cestující do ciziny smějí s sebou vzít pouze obnos 500 K, cestují-li s rodinou nejvýše 1000 K v okolovaných bankovkách. Za stejných omezení zakazuje se vývoz šeků, směnek, poukázek a vkladních knížek, jež jsou splatny na území Československého státu.

Při cestách do Italie, Švýcarska, Francie, Holandska, Anglie a Ameriky nesmějí cestující vzít s sebou více než 1000 franků, při cestách do Německa a do nordických států ne více než 1000 marek. Pro vývoz vyšších obnosů jest zapotřebí povolení Československé devisové ústředny, na němž vyznačen jest souhlas ministerstva financí.